

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 12 ust. 2 lit. a) i d) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/6/WE z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie wykorzystywania informacji poufnych i manipulacji na rynku (nadużycia na rynku) ⁽¹⁾, podobnie jak art. 23 ust. 2 lit. g) i h) rozporządzenia (UE) nr 596/2014 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie nadużyć na rynku ⁽²⁾, które zastąpiło pierwsze z wymienionych rozporządzeń z dniem 3 lipca 2016 r., w związku z motywem 65 tego rozporządzenia, nie oznaczają z uwagi na poufny charakter wymienianych informacji oraz ogólny zakres osób, których prawa mogłyby zostać naruszone, możliwości nałożenia przez krajowego prawodawcę na operatorów łączności elektronicznej obowiązku czasowego przechowywania wszystkich danych o połączeniach w celu umożliwienia organowi administracji, o którym mowa w art. 11 dyrektywy i art. 22 rozporządzenia, w sytuacji gdy w stosunku do pewnych osób ujawni się uzasadnione podejrzenie, że podejmują działania polegające na wykorzystywaniu informacji poufnych i manipulacji na rynku, żądania wydania przez operatora istniejących zapisów danych o ruchu w przypadkach, w których istnieją podstawy do założenia, że owe zapisy związane z przedmiotem dochodzenia mogą okazać się istotne dla uzyskania dowodu na przebieg naruszenia poprzez umożliwienie w szczególności przesłедzenia kontaktów nawiązanych przez zainteresowanych przed pojawieniem się podejrzeń?
- 2) W wypadku gdyby odpowiedź Trybunału Sprawiedliwości była taka, że skłoniłaby Cour de cassation (sąd kasacyjny, Francja) do uznania, że francuskie przepisy dotyczące przechowywania danych o połączeniach nie są zgodne z prawem Unii, czy skutki tych przepisów mogłyby zostać tymczasowo utrzymane w celu uniknięcia niepewności prawa i umożliwienia wykorzystania uprzednio zebranych i zachowanych danych w jednym z celów określonych przez to ustawodawstwo?
- 3) Czy sąd krajowy może tymczasowo utrzymać w mocy skutki przepisów pozwalających funkcjonariuszom niezależnego organu administracyjnego odpowiedzialnego za prowadzenie dochodzeń w sprawie nadużyć na rynku na zażądanie przekazania danych o połączeniach bez uprzedniej kontroli sądu lub innego niezależnego organu administracyjnego?

⁽¹⁾ Dz.U. 2003, L 96, s. 16.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie nadużyć na rynku (rozporządzenie w sprawie nadużyć na rynku) oraz uchylające dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywę Komisji 2003/124/WE, 2003/125/WE i 2004/72/WE (Dz.U. 2014, L 173, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Wien
(Austria) w dniu 31 lipca 2020 r. – IE / Magistrat der Stadt Wien**

(Sprawa C-357/20)

(2020/C 359/08)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Wien

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: IE

Druga strona postępowania: Magistrat der Stadt Wien

Pytania prejudycjalne

- 1) Co należy rozumieć pod pojęciem „terenu rozrodu” w rozumieniu art. 12 ust. 2 lit. b) dyrektywy siedliskowej ⁽¹⁾, i w jaki sposób należy wyznaczyć granicę w przestrzeni między „terenem rozrodu” a innymi obszarami?
- 2) Według jakich determinantów należy ustalić, czy i w razie odpowiedzi twierdzącej na jaki okres istnienie terenu rozrodu jest ograniczone pod względem czasowym?
- 3) Według jakich kryteriów należy ustalić, czy wskutek określonego działania lub zaniechania doszło do pogorszenia stanu lub zniszczenia terenu rozrodu?

- 4) Według jakich kryteriów należy ustalić, czy doszło do pogorszenia stanu lub zniszczenia „terenu odpoczynku” w rozumieniu art. 12 ust. 2 lit. b) dyrektywy siedliskowej?

(¹) Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz.U. 1992, L 206, s. 7) w brzmieniu nadanym ostatnio dyrektywą Rady 2013/17/UE z dnia 13 maja 2013 r. dostosowującą niektóre dyrektywy w dziedzinie środowiska w związku z przystąpieniem Republiki Chorwacji (Dz.U. 2013, L 158, s. 193).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Hiszpania) w dniu 5 sierpnia 2020 r. – CZ / Tribunal Económico-Administrativo Regional de Cataluña (TEAR de Cataluña)

(Sprawa C-366/20)

(2020/C 359/09)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Superior de Justicia de Cataluña.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: CZ.

Druga strona postępowania: Tribunal Económico-Administrativo Regional de Cataluña (TEAR de Cataluña).

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przepis krajowy taki jak art. 39 ust. 2 Ley 35/2006 del Impuesto sobre la Renta de las Personas Físicas (ustawy 35/2006 o podatku dochodowym od osób fizycznych) z dnia 28 listopada w brzmieniu nadanym przez art. 3 [ust.] 2 Ley 7/2012 (ustawy 7/2012) z dnia 29 października, który kwalifikuje jako „nieuzasadnione zyski majątkowe”, „w każdym przypadku”, podlegające opodatkowaniu w najstarszym z nieprzedawnionych okresów [posiadanie, zgłoszenie lub nabycie dóbr lub praw], w odniesieniu do których nie spełniono formalnie obowiązku ujawnienia na podstawie formularza „Modelo 720” dóbr znajdujących się lub praw i aktywów zdeponowanych za granicą lub spełniono go po terminie, bez zachowania zasad dotyczących przedawnienia przewidzianych w Ley General Tributaria 58/2003 (ordynacji podatkowej 58/2003), chyba że jest to „dochód zadeklarowany” lub pochodzący z okresów, w których nie posiadano statusu rezydenta podatkowego w Hiszpanii, jest sprzeczny z prawem Unii – art. 63 i 65 TFUE oraz z podstawowymi zasadami swobodnego przepływu, równego traktowania i niedyskryminacji?

W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej z powodu uznania go za proporcjonalny:

- 2) Czy przepis krajowy taki jak art. 39 ust. 2 Ley 35/2006 del Impuesto sobre la Renta de las Personas Físicas (ustawy 35/2006 o podatku dochodowym od osób fizycznych) z dnia 28 listopada, który przewiduje wyżej opisane skutki również w sytuacji, gdy takie dochody zostały zgłoszone po terminie, ale przed wszczęciem i ogłoszeniem jakiegokolwiek postępowania kontrolnego, przy czym nie złożono żadnego wniosku o wymianę informacji podatkowych z państwem trzecim pomimo istnienia mechanizmu służącego tej wymianie?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony w dniu 29 lipca 2020 r. przez Satversmes tiesa (Łotwa) –Boriss Cīlevičs i in / Latvijas Republikas Saeima

(Sprawa C-391/20)

(2020/C 359/10)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Satversmes tiesa